

tes afbenyttede, blive de at indsende til Opbevaring i Ministeriets Archiv.

Formanden har derhos, naar Sagen er endelig afgjort, at forsyne de paagjældende Fæstebreve, saavel Originalen som Reversalen, eller Udkomstdocumenter med Paategning om, at den fastsatte aarlige Godtgjørelse træder i Høveriets eller det betingede Arbeides Sted.

§ 6.

Ligesom det allerede ved § 3 i Forordningen af 9de Marts 1838 er tilladt Eier og Fæster at vedtage, at den samme Udpantningsret, der efter den gjældende Lovgivning have med Hensyn til det Kray, Eieren har paa Fæsteren for Skatter og de øvrige af Fæstestedet gaaende Afgifter, som denne har at erstatte, ogsaa skal finde Sted for Høveripenge, saaledes kan en lige Ret tillægges den til det her omhandlede Arbeide berettigede Eier hos hans Fæstere ved Afsløsningsmændenes Kjendelse for den ved samme fastsatte aarlige Godtgjørelse for bemeldte Arbeide.

§ 7.

Skulde der under Forretningen opstaae retlige Spørgsmaal, af hvis Afgjørelse dens Udfald i det Hele eller for en Deel vil være afhængig, f. Ex. om det paagjældende Arbeides Lovlighed, o. s. v., og en mindelig Overenskomst herom mellem Parterne ei kan tilveiebringes ved Mægling, da kunne vel Parterne, hvis de derom ere enige, lade Spørgsmaalet afgjøre ved Afsløsningsmændenes Kjendelse, men i andet Fald bliver Sagen at henvise til Domstolene. Dog skulle Mændene, forsaavidt de dertil see sig istand, fremme Forretningen ogsaa for det omtvistede Arbeides Bedkommende, skjøndt det vil beroe paa Retsfagens endelige Udfald, om og hvorvidt den i saa Henseende af dem trufne Afgjørelse kommer til at træde i Kraft.

Gjør Retsfagens Udfald desuagtet en Continuationsforretning af Afsløsningsmændene fornøden, da ville de eventuelle Omkostninger ved denne af Retten være at idømme den Part, hvem Sagens Omkostninger forøvrigt maatte paalægges.

§ 8.

Er den Eiendom, til hvilken det Arbeide

høves, hvis Afløsning gjøres til Gjenstand for de fornævnte Mænds Forretning, bortforpagtet med Ret for Forpagteren til at benytte Arbeidet, da kan, naar Eieren og Forpagteren derom ere enige, det hele Mellemværende imellem dem, der maatte opstaae ved Afsløsningen, indtages under Mændenes Afgjørelse.

Ogsaa hvor Arbeidets Afløsning skeer ved frivillig Overenskomst uden Mellemkomst af de her omhandlede Mænd, kan Eierens og Forpagterens derved foranledigede Mellemværende, naar de derom ere enige, gjøres til Gjenstand for en Forretning af disse Mænd, saaledes at Valget af den ene Boldgiftsmand da skeer af Forpagteren.

§ 9.

Er nogen af Parterne herunder Forpagteren indbefattet, forsaavidt hans Mellemværende med Eieren har været Gjenstand for Afsløsningsmændenes Afgjørelse, misforstået med den affagte Kjendelse, kan denne underkastes en yderligere Prøvelse, naar den paagjældende Part, inden 3 Maaneder efter Kjendelsens Afgivelse, derom henvender sig til Indenrigsministeriet, som da har til dette Diemed at foranledige en Commission nedsat.

Denne skal bestaae af en af Ministeriet beskikket Formand, hvortil Formanden for Høveriafsløsningen i et nærliggende District vil være at vælge, og af en ligeledes af Ministeriet dertil udnævnt Revisbetjent, samt af 4 Medlemmer, af hvilke hver af Parterne vælger 2 blandt de i § 2 omhandlede, af Ministeriet udnævnte Mænd, der ikke have deeltaget i den paagjældende Forretning.

§ 10.

Formanden for denne Commission har med Hensyn saavel til Parternes Valg af de 4 af Commissionens Medlemmer, som til Forretningens Afholdelse, efter forudgaaet Indkaldelse af de Bedkommende m. v., at iagttage de i §§ 3 til 8 givne Forrifter.

Foruden de paagjældende Parter blive ogsaa til Commissionens Forretning de Mænd at indvarsle, som have deeltaget i den paagjældende Kjendelses Afgivelse.

Denne Commission har foruden den affagte Kjendelses Realitet, forsaavidt den er paagjort, ogsaa at afgjøre de muligt opstaaende